

vendigt, at Offentligheden giver sin Støtte. Altsaa forskillige Grunde tale for, at Lovgivningen maa bringe denne Sag til Ende. — Jeg vil ogsaa udtale, at dersom denne Valgperiode, det vil sige de tre Aar, som Valget gælder for Folketinget, kan føre til, at vi saa det Lovforslag bragt lykkelig i Havn i Forening med de Arbejder, der bleve færdige i sidste Samling — særlig Fattigloven, der vel er den humaneste Fattiglov, der overhovedet eksisterer, og Loven om Alderdomsforsørgelse —, saa er der gjort et saa humant Arbejde, at der ikke er gjort noget tilsvarende, ikke alene i en lignende Periode, men overhovedet. Det tør jeg vel nok sige her, at skønt Alderdomsforsørgelsen, som jeg selvfølgelig ikke skal komme ind paa, men kun parallelisere, har sine Modstandere, saa viser det sig dog, og det vil vise sig mere og mere, at den vil udøve sine gode Virkninger. Det er derfor, synes jeg, nok et Maal, der er værd at kæmpe for, at se at bringe denne Sag til Afslutning. Jeg kan heller ikke andet end udtale min Tilfredshed med, at Folketinget har forladt den Vej, som det har været inde paa i den forrige Samling, nemlig at ville lægge Snørlov om Sygekasserne, at ville systematisere i allerhøjeste Grad og lægge disse Sygekasser ind under et stærkt Tilsyn, og i det hele at gaa den Vej, om hvilken Stiftsphysikus Trautner, der har vist sig særdeles virksom for netop at fremme den Opgave: Sygekassernes Udvikling, udtaler saa stor Betænelighed. Det er naturligvis den ældre Betænkning, som hans Skrivelse omhandler, idet Skrivelsen er dateret paa en Tid, da den ny Betænkning ikke var til, det maa altsaa være det ældre Grundlag og den ældre Betænkning, som Folketinget har været inde paa, som Stiftsphysikus Trautner udtalte sin store Betænelighed ved. Der er jo vel foregaaet Forandringer i det andet Ting — ikke saa, ja for saa vidt endogsaa ret mange, idet der blandt andet er foregaaet en stor Mængde Ordforandringer. Nogle af dem anser jeg for Forbedringer, andre lægger jeg mindre Vægt paa, det er selvfølgelig en Ting, der ikke kan forvolde Banfelighed.

Der er jo ogsaa, som allerede paapeget af den ærede sidste Taler, 4de Landstingsmand for 3dje. Ares (Reedys-Thott), foregaaet Realitetsforandringer, som ogsaa den ærede Minister har omtalt, men heller de forekomme mig dog at være særlig store, i hvert Fald gaa de, som jeg allerede har udtalt, i samme Retning, som dette ærede Ting slog ind paa, da det havde Sagen til sin Behandling. Der er saaledes indført 4 ny

Paragraffer, men Spiren til de 3 af disse Paragraffer var allerede til Stede i Forslaget, saaledes som det gif fra Tinget her, saa det er kun en videre Udvikling af den samme Tanke, der er foregaaet. — Den 4de Paragraf er vel ny, nemlig § 23. Den ærede Indenrigsminister har allerede omtalt den, den synes ikke at møde nogen Modstand — man ønsker den maaste forment lidt anderledes, men Tanken mener man jo er i og for sig rigtig, nemlig at Sygekasseinspektøren skal være medvirkende til, at Sygekasserne i det hele komme i organisk Forbindelse med hinanden. Det er vist ogsaa en meget nyttig Bestemmelse.

Men jeg kommer nu til de Paragraffer, hvorom Uenigheden især staar. Der er først § 11 — det var tidligere § 9 — der angaar Tilskuddet. Ja, vi have jo Modeller nok for Tilskud, men i Realiteten afvige Modellerne jo ikke fra hinanden, saa vidt jeg kommer. Det vil sige, det finansielle Tilskud bliver ikke synderligt større. Der er nogen Forstel i Maaden, hvorpaa man ønsker, det skal udredes, og af hvem det skal udredes, men Størelsen af selve Tilskuddet til Sygekasserne bliver omtrent det samme. Det vil blive klart, naar jeg giver et Par enkelte finansielle Oplysninger. Sygekassekommissionen foreslog, at der skulde gives 3 Kr. pr. Medlem, og det skulde ydes af Statskassen. Der var den Gang 130,000 Medlemmer, og det er muligt, at Antallet nu er noget større, Antallet er vel tilfaget noget mere siden den Gang, men hvor meget det er gaaet op, ved man ikke bestemt — man er nødt til at holde sig til det sidst opgivne Tal, og det blev ca. 130,000 Medlemmer; 3 Kr. for hver, bliver 390,000 Kr. Saaledes vilde altsaa Tilskuddet være. Det foreslog Kommissionen som bekendt, at Statskassen alene skulde udrede i Tilskud. Regeringen foreslog ubetinget, at Halvdelen skulde udredes som Tilskud i Forhold til Medlemsbidraget, og det i to Aar alene af Statskassen og siden af Kommunerne. Medlemsbidraget er 700,000 for at tage et rundt Tal, lidt over, men kun ubetydeligt. Halvdelen deraf vilde være 350,000, som altsaa i to Aar skulde udredes af Statskassen og siden af Kommunerne. Som man ser, er det Bidrag ikke meget under det, som Kommissionen foreslog. Her i Tinget er det blevet forandret saaledes, at Tilskuddet skulde dels være en Fjerdedel i Forhold til Medlemsbidraget og dels $1\frac{1}{2}$ Kr. pr. Medlem. Den ene Fjerdedel i Forhold til Medlemsbidraget vilde blive 175,000 Kr., og $1\frac{1}{2}$ Kr. pr. Medlem vilde blive 195,000 Kr., det bliver i alt 370,000 Kr. Som man ser, er det kun